

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VOR TIDS DAME

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

VOR TIDS DAME

Et moderne Lystspil om en
Millionær-Datters Kapricer

Af **Lykke Seest**

Iscenesat af
Schnedler Sørensen

Dette muntre Stykke er rigt paa
originale og fornøjelige Indfald, og det
spilles med uforligneligt Humør af
Publikums Yndlinge blandt de køben-
havnske Skuespillere.

Hovedpersonerne:

Grev Hans v. Berner.

Stevenson, Millionær.

Miss Anny, hans Datter.

Pullmann, Bankier.

De mandlige Hovedroller udføres af

Hr. Valdemar Psilander

og

Hr. Lauritz Olsen.

Afdelingerne:

1. Et sørgeligt Budskab.
2. Den fine Forlovede.
3. „Stol paa mig!“
4. Ruinerede.
5. Mod Lykkens Land.
6. I Pensionatet.
7. Pladssøgende.
8. To Kumpaner.
9. En Slyngelstreg.
10. „Det var de to!“
11. Den nye Stilling.
12. Et Haab.
13. En Chauffør søges.
14. Den Udvalgte.
15. Den ekscentriske Millionærdatter.
16. Forelskelse.
17. En trist Opdagelse.
18. En spændende Jagt.
19. Overbord.
20. En kæk Gut.
21. Den uheldige Frier.
22. Rivalerne.

23. „Tag den Hat op!“
24. Fine Fornemmelser.
25. „Vent kun, min Ven!“
26. Unge Hjerter.
27. En Opdagelse.
28. Spionen.
29. „Ud af mit Hus!“
30. Strejkemødet.
31. I rette Øjeblik.
32. Fabrikken brænder.
33. En god List.
34. Oprejsningen.
35. Hævnplaner.
36. Et Afskedsbrev.
37. Skumle Planer.
38. Farvel.
39. „Søger De Plads?“
40. Et Tilbud.
41. Den nye Kondition.
42. En energisk Dame.
43. Paa Sporet.
44. Hundebadet.
45. Tilstaaelsen.
46. Gensynet.
47. Gaaden løses.
48. Belønningen.
49. Det gamle Hjem.
50. Det højeste Bud.

Vor Tids Dame.

Den unge Greve Hans v. Berner modtager en Dag Meddelelse om, at hele hans Formue er gaaet tabt.

For ham selv spiller det imidlertid ikke saa stor en Rolle. Han er ung og kraftig og ikke bange for at tage fat. Men hans stakkels Moder og Søster, hvad skal der blive af dem?

Et Øjeblik haaber han paa Søsteren Soffy's rige Forlovede, men da denne — efter at have erfaret, hvordan Sagerne staar — trækker sig tilbage, tager Hans en rask Beslutning og drager til Amerika for om muligt at søge sin Lykke dér.

Ankommen til New York driver han om paa Lykke og Fromme uden at kunne faa noget at bestille.

En Dag, da han kommer ned til de store Kul-Depoter ved Havnen, hører han tilfældigt, at et Par misfornøjede Arbejdere staar og lægger Raad op mod deres Formand, der netop er oppe for at efterse den 100 Fod høje Kulkran.

Hans søger at hindre dem i deres Forsæt, men inden han faar advaret Formanden mod den Fare, der truer ham, har de to Arbejdere sat Kranen i Gang, og Formanden styrter paa Hovedet i Vandet. Da han kommer paa det tørre igen, udpeger Hans Gerningsmændene, og som Belønning faar han Ansættelse paa Pladsen, hvor han snart gør sig almindelig afholdt paa Grund af sit vindende Væsen og sin noble Tankegang.

I Slagsmaal.

Men da han nogen Tid efter ser i en Avis, at den bekendte Millionær Stevenson averterer efter en dygtig Chauffør,

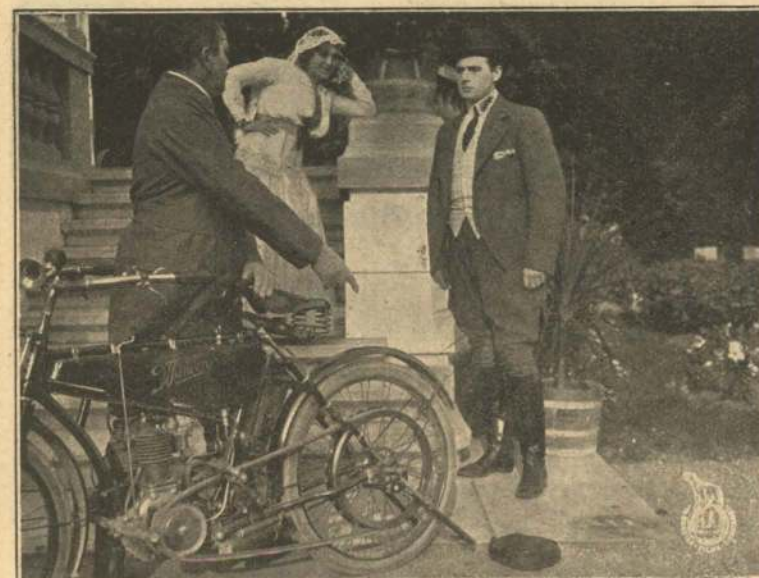

Dollarprinsessen.

Den ny Chauffør.

søger Greven, der er en ivrig Automobilist, Pladsen og faar den ogsaa — væsentlig paa Anbefaling af Stevensons Datter,

To Modstandere.

den ekscentriske Miss Anny, som straks ved første Øjekast har forelsket sig i den unge, flotte Chauffør.

Det varer ikke ret længe, førend han ogsaa faar Lejlighed til at vise den smukke Dollarprinsesse, at han ogsaa er en modig Mand: En Dag sætter han efter en Fyr, der har stjalet Miss Annys Motorbaad, og lader sig slæbe i Fanglinen, medens Baaden skyder en Fart af 30 miles i Timen; og den unge Miss taber fuldstændig sit Hjerte til ham.

Unge Hjerter.

Men heller ikke Hans er ganske ufølsom over for Miss Annys Yndigheder, og der udvikler sig snart et Forhold imellem dem, som ikke ganske passer Miss Annys energiske Bejler, Bankier Pullmann.

En Dag ser han dem i en øm tète a tète i Haven. Faa Minutter efter har han underrettet Mr. Stevenson derom, og Resultatet bliver, at Hans øjeblikkelig bliver jaget paa Porten.

Men Skæbnen vil, at Hans v. Berner atter skal gøre Millionær-Familien en Tjeneste: Mr. Stevenson, hans Datter

og hendes uheldige Frier, Mr. Pullmann, er en Dag paa en Biltur, da de overfaldes af en Flok misfornøjede Elementer. Og Situationen ser ikke helt lystelig ud for den gode Millionær. Men til alt Held dukker Hans op i det mest faretruende Øjeblik og afværger ved sin Snarraadighed en Katastrofe.

Som Tak for denne Tjeneste tvinger Anny sin Fader til at antage Hans igen, men hvem der ærgrer sig, er Mr. Pullmann. Dag og Nat pønser han paa at blive Hans kvit, og da

En koket Miss.

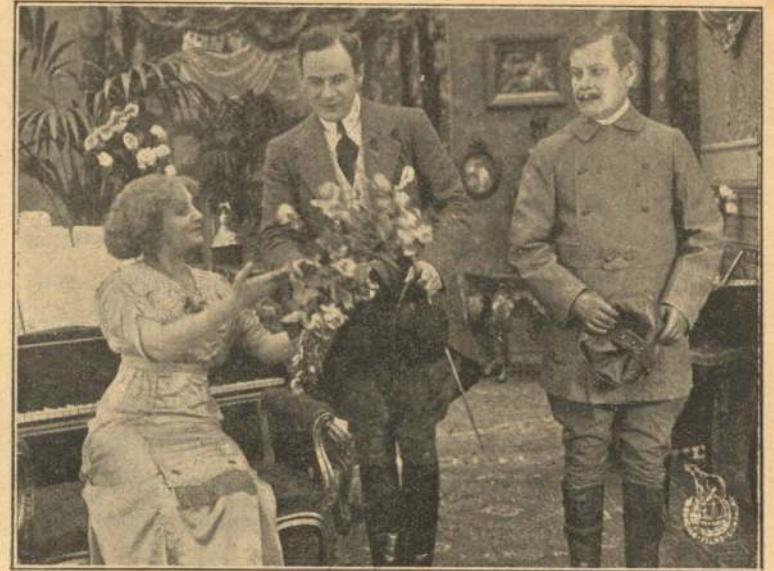
det ikke lykkes ham paa anden Maade, skriver han et Brev i Miss Annys Navn, hvori han befaler Hans at forlade Huset øjeblikkelig.

For Hans kommer dette Brev som et Tordenslag. Han aner ikke, hvorfor dette pludselige Omslag i Miss Annys Følelser for ham kommer, men da han kender Annys Luner, tier han stille og gaar. Uden for Villaen har den snedige Mr. Pullmann anbragt en af sine Medhjælpere, en Skipper, der har faaet Ordre til at tilbyde Hans en Hyre.

Redningsmanden.

Og alt gaar efter Programmet.
Hans modtager Hyren og gaar straks med Skipperen.

Rivalerne.

Men Anny, der er ude af sig selv af Harme og Sorg over
Hans' Forsvinden, faar Mistanke om, at Mr. Pullmann har en

Ved Hundebadet.

Auktionen.

Finger med i Spillet. — Ved en snild Manøvre faar hun ham løkket ned i sit Hundebad, og nu slipper han ikke op derfra, før han rykker ud med Sproget og fortæller, hvor Hans er.

I flyvende Fart suser Anny af Sted i sin Bil efter ham og faar ham velbeholden med tilbage. Først nu aabenbarer Hans sit virkelige Navn, og da Mr. Stevenson hører dette, er der selvfølgelig intet til Hinder for, at han kan faa Miss Anny.

Kort Tid efter rejser de to unge hjem til Grev v. Berners Fædreland for at se til hans Moder og Søster, og det viser sig at være i rette Øjeblik, da hans Barndomshjem allerede er stillet til Auktion. Nu redder Hans Situationen ved at købe Gaarden tilbage, og glædestraalende omfavner han sin Moder og sin Søster, som nu trygt kan se Fremtiden i Møde.

*Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af*

A/S Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

VOR TIDS DAME

LYSTSPIL
I 3 AKTER

OPTAGET AF
NORDISK FILMS COMP.

I HOVEDROLLEN:
VALDEMAR PSILANDER

Blandt de mangfoldige Filmskuespil, hvori **Valdemar Psilander** spillede Hovedrollen, er der neppe noget, der i den Grad som „Vor Tids Dame“ har vundet Popularitet og Yndest, og det er derfor fuldt berettiget, at Ønsket om paany engang at se denne Kunstfilm er kommet frem.

I „Vor Tids Dame“ har vor berømteste Filmsskuespiller en af sine største og taknemmeligste Roller. Som Adelsmanden, der ved Omstændighedernes Magt maa søge Arbejde ved hvadsomhelst, men selv i sin ydmyge Stilling bevarer sin Stolthed og sin ædle Mandighed, illuderer **Valdemar Psilander** fuldstændig. Rollen var som skabt for ham, og den betegner fra først til sidst Højdepunktet af, hvad denne fremragende Mimiker ydede i Filmens Tjeneste.

HOVEDPERSONERNE:

Stevenson, Millionær..... Viking Ringheim
Anny, hans Datter Clara Wieth
Hans v. Berner, Greve..... *Valdemar Psilander*
Pullman, Bankier, Annys ForlovedeLauritz Olsen

AFDELINGERNE:

Hans v. Berner har faaet Meddelelse om, at han har mistet sin Formue.
Hans Søsters Forlovede slaar op.
Hans v. Berner beslutter at søge Lykken i Amerika.
Paa et Hotelværelse i New-York.
Paa Engageringskontoret.
Arbejdernes Hævn.
Atter sig selv.
Chauffør søges.
Miss Anny i sit Hundebad.
En ekscentrisk Dame.
„Min Baad er stjaalet.“
Dagen efter.
En Ydmygelse.
Moder og Søster.
Et Brev fra Hans.
„De glemmer, hvem De er.“
En Flok misfornøjede.
Hans bilder Arbejderne ind, at Byen brænder.
„Far, du maa gøre ham en Undskyldning.“
„De glemmer, hvem De er, Frøken!“
Et Brev fra Hans' Moder.
Airegning.
Pullman gør Alt for at tjerne Hans fra Anny.
I Hundebadet.
„Nu kommer De ikke op, førend De har sagt mig, hvor han er!“
Grev Hans v. Berner.
Hans' Fædrenehjem skal sælges.
Hjemme igen.

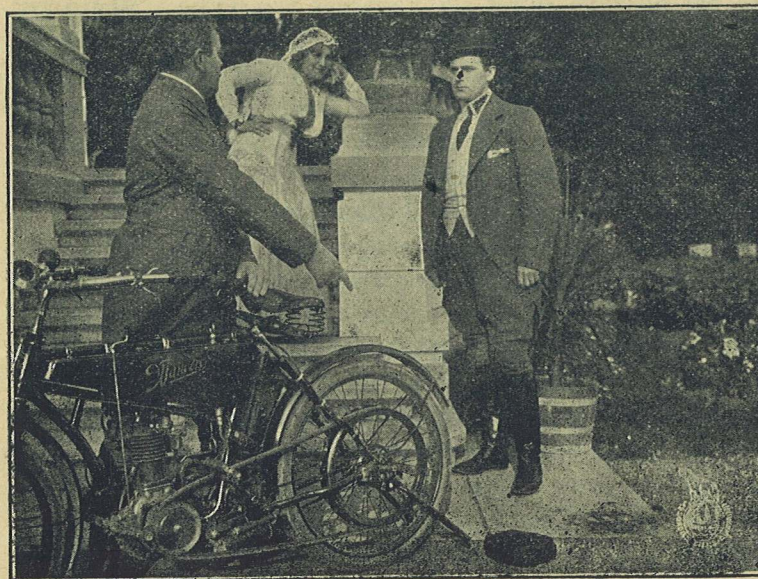

Vor Tids Dame.

GREV HANS v. BERNER har mistet sin Fader, og ved Ordningen af Boet viser det sig, at Stamhuset er prioriteret til op over Skørstenen. Datterens Forlovede trækker sig af den Grund straks tilbage, og Moder og Søster er nu alene henvist til at stole paa *Hans*.

For at kunne hjælpe dem rejser han til Amerika, hvor han haaber at kunne finde en Beskæftigelse, saa han kan sende sine Slægtinge Rejsepenge og faa dem over til sig. Men han finder ikke straks den Stilling, han havde haabet paa. Han maa først nøjes med at arbejde i en Fabrik, og vi ser, hvorledes han i denne Stilling ikke alene viser gode Kræfter, men ogsaa overfor sine Arbejdskammerater bevarer sit ædle Sind, idet han i en Strid mellem en Værkfører og Arbejderne tager den forurettede Værkfører i Forsvar og ved en anden Lejlighed beskytter en ung Pige, der er udsat for Overlast.

Han mister sin Plads, men efter nogen Tids Forløb

faar han Ansættelse hos den smukke og elegante, men ekscentriske Milliardærdatter *Anny Stevenson* som Chauffør.

Den rige Mr. Pullman søger at vinde Annys Haand og har allerede sikret sig Faderens Samtykke. Men Anny gør sig lystig over ham og tager ikke hans Frieri alvorligt — ikke mindst fordi hendes nye Chauffør har indtaget hende med hele sin chevalereske Holdning og fornemme Optræden. Han vinder Dag for Dag mere og mere Overhaand over hendes Følelser, saa det ikke er altid, at den rette Grænse mellem Herskerinde og Tjener overholdes. Det er klart, at hun med Behag bemærker hans Hengivenhed for hende, og hun opmuntrer ham med sit vidtdrevne Koketteri.

En Dag faar han Lejlighed til at vise sin Mandighed i et særlig straalende Lys. En Tyv har stjaalet Annys Motorbaad, og Hans springer i Vandet, indhenter ved Svømning den i fuld Fart sejlene Baad, overmander Tyven og griber Roret. Fra den Dag bliver Kammeratskabet mellem Hans og Anny saa intimt, at Mr. Pullman finder Anledning til at give Annys Fader nærmere Meddelelse.

Men kort Tid efter faar Hans Lejlighed til at redde

baade Anny og hendes Fader fra et Overfald af en Bande utilfredse Arbejdere, idet han benytter en List. Han raaber nemlig, at Byen brænder, og faar derved Opløbet spredt.

Anny bringer i Triumf sin Chauffør med tilbage.

For at faa den farlige Rival bort sender Pullman ham en Meddelelse, som falskelig er underskrevet med Annys Navn, og han sørger for, at Hans faar Hyre paa en Kuldamper, som netop skal forlade Havnen.

Anny finder paa Chaufførens Værelse det falske Brev, og til Trods for, at Pullman nægter, at det er ham, der har skrevet det, er hun sikker i sin Sag; og ved at inde-spærre ham i sit Hundebassin og lukke op for Vandet, saa han er lige ved at omkomme, fremtvinger hun hans Tilstaaelse.

Nu maa han ledsage hende i Motorbaaden, som hun selv styrer, og føre hende ud til det Skib, hvor Hans er om Bord. Og medens Hans bliver fri og vender tilbage med hende, maa Pullman blive om Bord!

Nu kan Annys Fader heller ikke længere staa imod. Anny, som selv har friet til Chaufføren, faar endelig sin

Faders Samtykke, og først nu giver Hans sig til Kende som Grev *von Berner*.

Med sin Hustru vender han tilbage til sit Fædrethjem, hvor han træffer sin Moder og Søster, og netop indtræffer i rette Tid til ved Køb at kunne sikre sig sit Fædrengods.

VOR TIDS DAME.

Den unge Greve, Hans v. Berner, modtager en Dag Meddelelse om, at hele hans Formue er gaaet tabt. For ham selv spiller det ikke saa stor Rolle. Han er ung og kraftig og ikke bange for at tage fat, men hans stakkels Moder og Søster, hvad skal der blive af dem? Et Øjeblik haaber han paa Søsteren Soffys rige Forlovede, men da denne, efter at have erfaret, hvordan Sagerne staar, trækker sig tilbage, beslutter Hans sig til at drage til Amerika, for om muligt at søge sin Lykke der. Ankommen til New York driver han om paa Lykke og Fromme uden at kunne faa noget at bestille. En Dag, da han kommer ned til de store Kulspovter ved Havnen, hører han tilfældigt et Par Arbejdere lægge Raad op mod Formanden, der netop er oppe for at efterse den 100 Fod høje Kulkran. Hans søger at hindre dem i deres Forsæt, men inden han faar advaret Formanden mod den Fare, der truer ham, har de to Kumpaner sat Kranen i Gang, og Formanden styrter paa Hovedet i Vandet. Da han kommer paa det Tørre igen, udpeger Hans Gærningsmændene, og som Belønning faar han Ansættelse paa Pladsen, hvor han snart gør sig almindelig afholdt paa Grund af sit vindende Væsen og noble Tankegang. Men da han nogen Tid efter i en Avis ser, at den bekendte Millionær Stevenson averterer efter en dygtig Chauffør, søger han, der er en ivrig Bilist, Pladsen og faar den ogsaa, væsentlig paa Anbefaling af Stevensons Datter, den ekscentriske Miss Anny, som straks ved første Øjekast har forelsket sig i den unge, flotte Chauffør. Og da han yderligere nogle Dage efter viser, at han ogsaa er en modig Mand ved at sætte efter en Fyr, der har stjålet Miss Annys Motorbaad, og lader sig slæbe i Fanglinen, medens Baaden skyder en Fart af 30 miles i Timen, bliver hun fuldstændig charmeret i ham. Men heller ikke Hans er ganske ufølsom overfor Miss Annys Yndigheder, og der udvikler sig snart et Forhold imellem dem, som ikke ganske passer Miss Annys energiske Bej-

ler, Bankier Pullmann. En Dag ser han dem i en øm tète a tète i Haven. Faa Minutter efter har han underrettet Mr. Stevenson derom, og Resultatet bliver, at Hans bliver jaget paa Porten. Men Skæbnen vil, at Mr. Stevenson, hans Datter og hendes uheldige Frier, Mr. Pullmann, en Dag paa en Biltur overfalder af en Flok misfornøjede Elementer, og Situationen ser ikke helt lystelig ud for den gode Millionær, men til alt Held dukker Hans op i det mest faretruende Øjeblik og afværger ved sin Snarraadighed en Katastrofe. Som Tak for denne Tjeneste tvinger Anny sin Fader til at antage Hans igen, men hvem der ærgrer sig, er Mr. Pullmann. Dag og Nat pønses han paa at blive Hans kvit, og da det ikke lykkes ham paa anden Maade, skriver han et Brev i Miss Annys Navn, hvori han befaler Hans at forlade Huset øjeblikkelig. For Hans kommer dette Brev som et Tøðdenslag. Han aner ikke, hvorfor dette pludselige Omslag kommer, men da han kender Annys Luner, tier han stille og gaar. Udenfor Villaen har Mr. Pullmann anbragt en af sine Medhjælpere, en Skipper, der har faaet Ordre paa at tilbyde Hans en Hyre. Og alt gaar efter Programmet. Hans modtager Hyren og gaar straks med Skipperen. Men Anny, der er ude af sig selv over Hans' Forsvinden, faar Mistanke om, at Mr. Pullmann har en Finger med i Spillet. Ved en snild Manøvre faar hun ham lokket ned i sit Hundebad, og nu slipper han ikke op derfra, før han rykker ud med Sproget og fortæller, hvor Hans er. I flyvende Fart suser Anny afsted i sin Bil efter ham, og faar ham velbeholden med tilbage. Først nu aabenbarer Hans sit virkelige Navn, og da Mr. Stevenson hører dette er der selvfølgelig intet til Hinder for, at han kan faa Miss Anny. Kort Tid efter rejser de to Unge hjem til Hans' Fædreland for at se til hans Moder og Søster, og det viser sig at være i rette Øjeblik, da Gaarden allerede er stillet til Auktion. Nu redder Hans Situationen ved at købe den tilbage, og glædestraalende omfavner han sin Moder og sin Søster, som nu trygt kan se Fremtiden i Møde.

ler, Bankier Pulmann. En Dag ser han dem i en kiste i Havn. For Minutter efter har han underrettet Mr. Stevenson derom, og Resultatet bliver, at hans Datter og hendes uheldige Men Skæbne vil, at Mr. Stevenson, hans Datter og hendes uheldige Friar, Mr. Pulmann, en Dag paa en Biltur overfalder at en Flod mistænkelige Elementer, og Situationen ser ikke helt lystelig ud for den gode Millionær, men til alt Held dukker Hans op i det mest forfærdelige Øjeblik og slapper ved sin Snarhedsighed en Katastrofe. Som Tak for denne Tjeneste tvinger Anny sin Fader til at antage Hans igen, men hvem der vinder sig, er Mr. Pulmann. Dag og Nat pænser han paa at blive Hans kvit, og da det ikke lykkes

ham paa anden Maade, skriver han et Brev i Miss Anny's Navn, hvori han beder om at forlade Huset øjeblikkelig. For Hans kommer dette Brev som et Udenbuds. Han aner ikke, hvorfor dette pind- sætelse kommer, men da han kender Anny's Luner, tier han stille og venter. Udvalgte Vilja har Mr. Pulmann anbragt en al- lerede i Huset, og det er en Skipper, som skal tage Anny og hendes Datter til sig selv over Havet. Men Anny's Skipperen. Men Anny's Skipperen har en Finger med sig, som kan vise ham, hvor han ligger ned i sit Huset, og Anny's Skipper har ikke op derfra, for han rykker ud med Spørgst og forklarer, hvor Hans er. I flyvende Fart søger Anny at stede i sin Bil efter ham, og faar ham veibeholden med tilbage.

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

Forst nu arbejder hans sit virkelige Navn, og da Mr. Stevenson hører dette er der selvfølgelig intet til Hinder for, at han kan for Miss Anny. Kort Tid efter rejser de to Uge hjem til Hans' Fædreland for at se til hans Moder og Søster, og det viser sig at være i rette Øjeblik, da Gården allerede er stillet til Ark- tion. Nu redder Hans Situationen ved at købe den tilbage, og glædelige omfavner han sin Moder og sin Søster, som nu trygt kan se Fremtiden i Møde.

DEN SORTE KANSLER

Prod.: Nordisk Films Ko. 1912.

Manus.: Chr. Schrøder efter William Magnays »The Red Chancellor«.

Instr.: August Blom.

Medv.: Thorkild Roose (»Den sorte Kansler« von Rallenstein), Poul Reumert (Grev Rockowitz, hans Adjutant), Ebba Thomsen (Prinsesse Irene), Valdemar Psilander (Løjtnant Pawlow, hendes Elskede), Robert Dinesen (Løjtnant Groblewski, hans Ven), Jenny Roelsgaard (Feodora, Prinsessens Hofdame), Chr. Schrøder (en Bissekræmmer), Frederik Jacobsen.

Premiere: 10. Juni 1912 i Panoptikteatret.

VOR TIDS DAME

Prod.: Nordisk Films Ko. 1912.

Manus.: P. Lykke Seest.

Instr.: Schnedler-Sørensen.

Medv.: Viking Ringheim (Stevenson, Millionær), Clara Wieth (Anny hans Datter), Valdemar Psilander (Hans v. Berner, Greve), Lauritz Olsen (Pullman, Bankier, Annys Forlovede), Torben Meyer.

Premiere: 19. November 1912 i Panoptikteatret.

Folkekomedien »Den sorte Kansler« udspilles i nogle ikke nøjere angivne slaviske Lande – vi er ikke langt fra Operettens mere eller mindre imaginære Egne, men vi er langt fra *von Stroheims* satiriske »The Merry Widow«. Rigskansleren von Rallenstein, kaldet »Den sorte Kansler«, terroriserer Landet, og han vil ogsaa bestemme over Prinsesse Irene, som han af diplomatiske Grunde lover bort til Prins Deima af Kongeriget Gyda, men som elsker Løjtnant Pawlow. De to Elskende lader sig hemmeligt vie – for sent alarmerer Kanslerens højre Haand, Grev Rockowitz, Kansleren. Rockowitz tvinger Løjtnanten til at tage Gift, men Løjtnanten dør ikke – han reddes af Vennen Groblewski og en Læge. Rockowitz indespærker Prinsessen og Hofdamen paa sit Gods, men Damerne befries af Groblewski. Sammen kan Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow nu holde deres Indtog i Hovedstaden. Kanslerens gamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv.

I 1912 var den danske Film etableret som en særdeles konkurrencedygtig Affære paa Verdensmarkedet. De store kommercielle Muligheder medførte naturligvis de sædvanlige kommercielle Slagsmaal. I Følge »50 Aar i dansk Film« var der to Dage efter Premiereren paa »Nordisk«s »Den sorte Kansler«

Premiere paa »Kinografen«s »Kansleren kaldet Den sorte Panter«, vistnok iscenesat af *Holger Rasmussen* og *Einar Zangenberg*, skønt »50 Aar i dansk Film« opgiver Instruktørerne *Holger Reenberg* og *Zangenberg*. De to Film ligner hinanden betænkeligt. I Følge *Ove Brunsendorffs* »Filmen« var det »Nordisk«, der besluttede sig til at overgaa »Kinografen«. Paa lignende Maade havde »Nordisk« jo nogle Aar tidligere forsøgt at overgaa »Fotorama« i Behandlingen af den hvide Slavehandel (se »Kosmorama 17–18«). Følgende Citat fra et Brev fra *Harald Frost* til »Nordisk«s Repræsentant i London (dateret 29. 6. 1912) har dog en anden Opfattelse:

»Vi beder Dem straks ved Modtagelsen af nærværende Brev henvende Dem til

Sir William Magnay,
1, Montagu Place,
Portman Square,
London W

og forespørge ham, om han har noget imod at give os en skriftlig Tilladelse til at benytte enkelte Momenter af hans Bog »The Red Chancellor« i kinematografisk Øjemed.

Som De kan forstaa, drejer det sig her om vor Film »The Black Chancellor«. Vi har i sin Tid købt dette Manuskript af en Forfatter her i Byen, naturligvis i den Tro, at det var et originalt Arbejde, men vi erfarer nu, at et herværende Konkurrencefirma samtidig med vor Film udgiver en ganske lignende, og at Firmaet agter at beslaglægge vor Film med den Motivering, at den er bygget over nævnte Forfatters Bog »The Red Chancellor«, der udkom i 1901, til hvis Benyttelse i Film vedkommende Konkurrencefirma paastaar at have erhvervet Eneret.

Vi er paa Forhaand lidet tilbøjelige til at tro, at vedkommende Firma (Kinografen, København) virkelig skulde have erhvervet sig en saadan Tilladelse, men da vi naturligvis nødig vil risikere noget, er det os om at gøre, at faa at vide, om det er sandt og eventuelt i benægtende Fald selv at opnaa Tilladelsen«.

I et Brev til Frankrig af 12. Juli 1912 hævder »Nordisk«, at Selskabet er det eneste, der har Filmatiseringsrettighederne, og at det har købt dem af Sir William Magnay. Og af et Brev et Par Dage senere fremgaar det, at der er opnaaet et Forlig med »Kinografen« – »Nordisk« fik en vis Sum Penge mod ikke at »bekæmpe« »Kinografen«s Film.

*

»Den sorte Kansler« imponerede i nogen Grad Samtiden. Censor *Nicolaisen* skrev bl. a. i sin Protokol: »... smukke Billeder fra vore gamle Slotte (Fredriksborg og Kronborg). Handlingerne er paa sine Steder lidt drastiske, men teatermæssige; Hovedmotivet er godt«. »Politiken« skrev bl. a. i sin Anmeldelse Dagen efter Premieren: »Den sidste Halvdel er afgjort den virkningsfuldste. Man ser her Befrierte svømme gennem Fæstningsgrave og kravle gennem underjordiske Gange, og tilsidst imponeres man af den Masse Ryttere i fremmedartede Uniformer, som ledsager Prinsessen ved hendes Bryllups-

indtog i Byen. Det er altsammen meget flot sat i Scene«. Og »Aftenposten« samme Dag: »»Den sorte Kansler« er Navnet paa en spændende og fantasifuld Folkekomedie i levende Billeder af Hr. Chr. Schrøder. Det vises i Panoptikon-teatret, hvor det i Gaar havde Premiere paa den hvide Scene. Tilskuerne fulgte med stigende Interesse den ganske godt tilrettelagte, men ikke særlig ny Handling«.

I Dag har »Den sorte Kansler« mere teaterhistorisk end filmhistorisk Interesse. Vi har nok her bevaret en ret typisk Folkekomedie fra Tiden – at der næppe har været meget stor Forskel paa denne Film og Casino-Opførelsen af *Holger Rasmussens* »Den sorte Panter« giver følgende Passus i »Politiken«s Anmeldelse af »Den sorte Kansler« et Fingerpeg om: »Den sorte Kansler spilles i denne Film af Hr. *Roose*, hvis Maske falder sammen med Hr. *Gardes* i den tilsvarende paa Casino«.

Filmen »Den sorte Kansler« er ikke en af Bloms bedste. At dømme efter det forhaandenværende Materiale var Blom betydeligst i 1911 og 1913–14 – efter sin Pionerindsats i 1911 og før den »litterære Periode« i 1913–14 arbejdede Blom ret kommercielt. Greve- og Uniformsfilmene kom paa Mode – saaledes som dette Program viser det. Man appellerer til det store Publikums Snobberi, og der ydes ikke meget for at give Filmen større Modenhed.

Det maa imidlertid indrømmes, at »Den sorte Kansler« i nogle Henseender er en dygtig kommerciel Film. Der er Spænding og Tempo og Flothed over Helheden. Men det ydre er Hovedsagen. Filmen opererer med »en passende Blanding af Skurkagtighed og Bravhed«, siger »Aftenposten«, der paa helt moderne Vis fremhæver, at Filmen efter alt at dømme vil blive en stor Sukces.

I det store og hele er Spillet enten blegt eller teatralisk. Men Fotograferingen og Haandelaget kan man flere Steder beundre, om man ikke glemmer, at man ser paa en Film fra 1912.

*

Medens »Den sorte Kansler« er et politisk-erotisk Melodrama, er »Vor Tids Dame« en erotisk Komedie lidt i Stil med »Den stærkeste«, der ogsaa blev iscenesat af *Schnedler-Sørensen* i 1912, men som er bedre.

Intrigen i »Vor Tids Dame« er i Modsætning til Intrigen i »Den sorte Kansler« meget enkel. *Psilander* spiller en uden egen Skyld ruineret Greve (hans Tab af sin Formue skildres meget summarisk), som udvandrer, bliver Havnearbejder, senere Chauffør hos en Millionær, vinder den ekscentriske Millionærdatters Kærlighed og til sidst køber sin Fædrengaard tilbage.

»Politiken« skriver bl. a. i sin Anmeldelse: »Af fikse Indfald i Filmen bør nævnes en Hundebadeanstalt med mange smaa pudsige Firbenede«. Man maa gaa ud fra, at der mangler lidt i den foreliggende Kopi, idet man ikke ser noget her til de »pudsige Firbenede«, og Programmet har en »Afdeling«, der hedder »Miss Anny i sit Hundebad«. »Politiken« er i øvrigt ikke videre begejstret for Filmen; den er »lige saa naiv som de fleste andre«.

Hvad der er mest forbløffende naivt for den moderne Tilskuer er, at Handlingen postuleres at foregaa i USA, skønt man meget tydeligt paa Billederne

ser Børsen og andre københavnske Lokalteter. I »Politiken«s Anmeldelse forekommer de gaadefulde Linjer: »Den foregaar dels i Finland, dels i Kjøbenhavn. Men som Eksportartikel foregives den at blive udspillet i Amerika«. Muligvis har der til den danske Originaludgave været andre Tekster end de her anvendte, der er taget fra en »Nordisk«-Protokol, som altsaa ogsaa giver danske Tekster (foruden Teksterne paa flere andre Sprog), men som nok først og fremmest har været anvendt ved Fremstilling af udenlandske Versioner.

Naar man har set »Dødspringet til Hest fra Cirkuskuplen«, »Gar el Hamas Flugt«, »Den stærkeste« og »Vor Tids Dame« (alle fra 1912 og alle af Schnedler-Sørensen), erkender man, at der er et vist Fællespræg i denne Instruktørs Film fra Storhedstiden (i hvert Fald i disse fire). Schnedler-Sørensen elsker Sensationsscenen, Chokvirkningen. Hans Hang til det sensationelle frigør ofte hans Kameraanvendelse og hans Klipping. Ofte kommer der en helt moderne Ryhme ind i hans Knaldscener (Dødspringet, Forfølgelsen af Gar el Hama, Dødsførselen i »Den stærkeste«, Scenerne med Kulelevatoren og Forfølgelsen af Motorbaadstyven i »Vor Tids Dame«). Kun i »Den stærkeste« har Sensationsscenen en slaaende psykologisk Funktion, men alligevel skal man ikke kimse ad de Fremskridt henimod det billedmæssigt effektfulde, Schnedler-Sørensen og andre af Tidens danske Instruktører naaede i deres Arbejde med melodramatiske Optrin.

Der er noget meget tidstypisk over flere af Psilanders heroiske Scener. De fleste vil nok i Dag føle nogen Irritation ved de grevelige Triumfer under Sammenstødene med Arbejderne. Der maa dog siges at være noget rigtigt og sympatisk i Skildringen af den amerikanske Millionærdatters Selvsikkerhed og Mangel paa Snobberi; her er en »frigjort« fra 1912. Hendes indledende Afvisning af Chauffør-Greven forekommer mest Koketteri.

»Vor Tids Dame« er med i *Ole Olsens* Udvalg i sine Erindringer af »Film, Nordisk selv regnede med, og som alle blev spillet Verden over«.

Ingen af de to »Nordisk«-Film, vi viser i dette Program, forekommer i Dag blandt de bedste fra Storhedstiden, og Psilander er bedre i f. Eks. »Den stærkeste«, »Evangelieemandens Liv« og »En Skuespillers Kærlighedshistorie«. Men filmhistorisk er begge Produkterne af Interesse, fordi de viser, hvordan det rutinerede kommercielle Produkt med gode Chancer paa Verdensmarkedet saa ud i 1912, og teaterhistorisk er de interessante, fordi de viser os en Række kendte Teaterskuespillere – ganske vist ikke i Toppræstationer, men dog i Præstationer, der viser os Sider af deres Personligheder.

Erik Ulrichsen.

Januar 1956.

VOR TATS DAME

Eine Dollarprinzessin

Frau Clara Wieth in ihrer glänzenden Rolle

Berlin SW 48
Telephon: Mpl. 10191

Nordische Films Co.,

G. m. b. H. Friedrichstr. 13
Tel. = Adr.: Nordfilm

485

Eine Dollarprinzessin

Graf Hans von Berner hat seinen Vater verloren, und bei Ordnung der Hinterlassenschaft stellt sich heraus, daß das Familiengut überschuldet ist. Der

Bräutigam der Tochter zieht sich sofort zurück, und so sind Mutter und Schwester auf ihn allein angewiesen. Um ihnen zu helfen, geht er nach Amerika hinüber, wo er einen Wirkungskreis zu finden hofft,

der es ihm ermöglicht, die Seinen zu sich zu nehmen. Aber er findet nicht gleich eine Stellung wie er sie erhofft hatte, er muß erst in einer Fabrik arbeiten, und wir sehen, wie er nicht nur Körperkraft zeigt, sondern auch seinen Arbeitskameraden gegenüber sei-

nen vornehmen Sinn bewährt, indem er einen Werkmeister vor der Tücke der Arbeiter schützt und einem Mädchen gegen ihre Verfolger beisteht. Schließlich wird er bei der hübschen und eleganten, aber exzentrischen Milliardärstochter Anny Stevensohn Chauffeur. Um deren Hand wirbt der von ihrem Vater begünstigte, reiche Mr. Pullmann. Anny aber macht sich nur über diesen lustig und nimmt seine Werbung nicht ernst, während ihr neuer Angestellter ihr wegen seines che-

valeresken Auftretens und seiner eleganten, vornehmen Erscheinung täglich mehr gefällt, so daß der Unterschied zwischen Herrin und Angestelltem nicht immer gewahrt wird. Sie sieht es offenbar nicht ungern, daß er seine Herrin verehrt, und reizt ihn durch gefährliche Koketterie. Als er bei der Verfolgung eines Diebes, der Annys Motorboot gestohlen hat, nach einer hitzigen Verfolgung in den See springt, schwimmend das in voller Fahrt befindliche Boot erreicht, und da der Dieb sich ebenfalls durch Schwimmen zu retten sucht, sich des Steuers bemächtigt, wird die Kameradschaft zwischen Hans und Anny so intim, daß Mr. Pullman seine Kündigung bei Annys Vater durchsetzt. Aber schon kurz darauf kann er Anny und ihrem Vater bei einer Ausfahrt einen wichtigen Dienst leisten. So bringt Anny ihren Chauffeur im Triumph wieder heim. Um ihn zu entfernen, schickt Pullman ihm eine gefälschte Kündigung mit Annys Unterschrift und schickt einen Steuermann auf seine Spur, der ihn auf ein Kohlenschiff heuert, das soeben den Hafen verlassen soll. Anny findet in dem Zimmer des Chauffeurs den gefälschten Brief und obwohl Pullman zuerst leugnet, bringt sie ihm, indem sie ihn in dem tiefen Bassin ihres Hundebades einsperrt und die Schleusen zieht, zum Geständnis. Nun muß er sie in ihrem Motorboot begleiten, das sie selbst steuert, bis sie das Schiff einholen, auf dem Hans sich befindet, und während sie mit diesem zurückkehrt, hat Pullman auf dem Schiffe das Nachsehen. Jetzt kann auch Annys Vater sich nicht länger sträuben, da Anny selbst dem Chauffeur ihre Hand angetragen hat, er gibt zu der Vermählung seines verwöhnten Kindes mit Hans, der sich erst jetzt als Graf von Berner zu erkennen gibt, seine Einwilligung. In der Heimat, wo er seine Braut den Seinen vorstellen will, kommt er gerade noch zur rechten Zeit, um bei der eben beginnenden Versteigerung das väterliche Gut käuflich zu erwerben.

Erscheinungstag: 10. Januar 1913 Preis: Mk. 1085.—

Reklame: Plakate à Mk. 5.—
Plakate à Mk. 3.—
Plakate à Mk. 1.50
Photographien

Am gleichen Datum:

Die Tochter des Direktors

Drama Reklame: Photographien Mk. 220.—

Der Hemdenknopf

Komödie Reklame: Photographien Mk. 220.—

: NORDISK :

A MODERN GIRL

RELEASED
JANUARY 12.

Scene from "A MODERN GIRL."

LENGTH
2739 Feet.
Approx.

CAUGHT IN HIS OWN TRAP.

Released January 12th.

Length 665 feet.

THE LOST STUD.

Released January 12th.

Length 666 feet.

THIS WEEK'S DRAMA is something right out of the ordinary.

NORDISK FILMS COMPANY,

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

'Phone—CITY 172.
'Grams—"Norfilcom."

A MODERN GIRL.

FOREWORD.

One of the finest dramas we have yet released. A sweeping statement, but nevertheless, a true one. All through the film the interest is sustained. There is just that note of thrilling expectancy that puts it on a different plane to other films. The scenery is so varied,

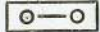
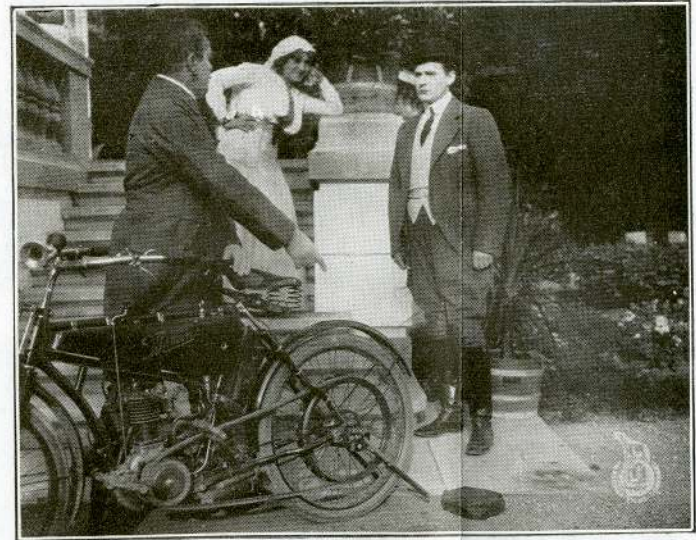
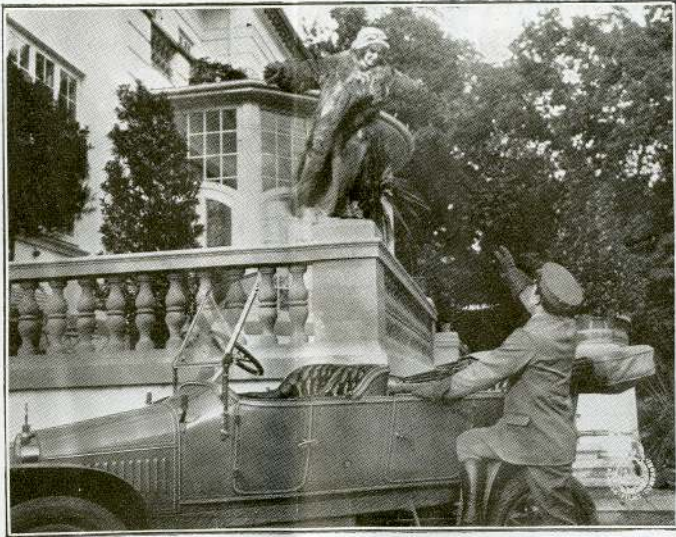
broad and beautiful that it is in itself a feature. Many novelties, too, have been introduced, and when the merits of this great drama are reviewed collectively, we have no hesitation in repeating that it is one of the best productions we have ever released.

✻ THE STORY. ✻

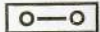
When the story opens Berner is living with his mother and sister. He learns that his affairs are in a bad way. As time goes on things go from bad to worse, and he decides to try his luck in America. He bids his womenfolk a sad farewell, and we see the liner as it leaves the quay. A week later he arrives in New York and makes his way to an employment bureau, but is unable to find work. Wandering about in search of a job, Berner overhears the conversation of some workmen who are plotting against their foreman. He saves the foreman's life and is taken on as a workman. A week later he is embroiled in a fight with one of the labourers, and after administering a severe thrashing to his opponent, determines to quit his job. He sees an advertisement in one of the newspapers stating that Stevenson, the millionaire, is in need of a good chauffeur. Berner applies for the post and is selected out of two hundred applicants. As a matter of fact, Stevenson seldom uses his car, but his daughter, a charming but eccentric girl, is, as she herself expressed it, "just crazy on the game." Maud is engaged to Pullman, a banker, and a most effeminate type of man. Pullman would arrive in the morning with a large bunch of flowers for Maud. The girl, without a word of thanks, would give them away to the chauffeur, order the car out, and leave the little banker to console himself as best he could. From the very first she is attracted to Berner, and as the days wear on, gives him no little encouragement. One day Berner is moved to kiss Maud's hand. The incident is witnessed by Pullman, who informs the millionaire. An hour later Berner is out of employment. Whilst strolling aimlessly about the streets he suddenly comes upon

a gang of roughs attacking the millionaire and his daughter in their car, and leads the infuriated mob to believe their homes are on fire. The crowd immediately rush off, and so grateful is the millionaire for Berner's timely aid that he at once reinstates the young man. Incident follows incident in rapid succession, and Maud falls deeply in love with Berner. Pullman, realising that he is out of the running, resorts to subterfuge to bring about the downfall of the one he now acknowledges to be his rival. A note purporting to come from Maud is given to Berner, who reads that his services are no longer required. Once again he leaves, but this time it is to be entrapped on board a ship about to sail, by a seaman who is working at Pullman's instigation. Meanwhile at home, Maud has missed Berner, and intuitively guessing that Pullman has had something to do with the matter, she lures him into a deep but dry swimming bath, and threatens that unless he makes known the whole story she will let in the water. At first he refuses, but as Maud begins to carry out her threat, he pleads for mercy and confesses the part he has played. Maud hurries to her motor boat and after a thrilling chase across the sea, she and her captive, Pullman, overhaul the vessel upon which Berner is being borne away. The ship is boarded, explanations are given and received, and ere long the motor boat is dropping away from the ship's side, with Berner in the place previously occupied by Pullman. All good things must end, and the conclusion is drawing near. Once back in his native land, now the affianced of Maud, Berner comes once more into possession of his home, where Maud will reign as queen.

(COPYRIGHT).

**Released
January 12th, 1913.**

Price 5d. per ft.

**Length Approx.
2,739 feet.**

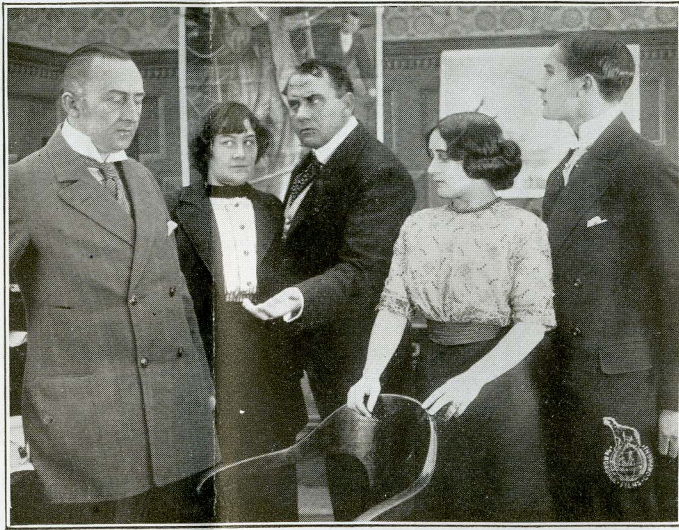

Code—GIRL.

CAUGHT IN HIS OWN TRAP.

An excellent short length drama. The plot and setting are of a most original nature.

A picture theatre, the staff, and a new film—these are the chief ingredients of this little story. Randel, the manager of the Electric Picture Theatre, is in love with the girl in the paybox. The two get on well together and are seldom far apart. One day Oda, the proprietor's daughter, takes exception to their conduct and complains to her father, Mr. Corna. Randel and his sweetheart become Oda's natural enemies. The operator, Linck, is Oda's *fiance*, and is, of course, included in their hatred. One day Mr. Corna buys a new film. He gives it into Linck's hands, telling him to be very careful with it. During the interval of the evening performance, Linck leaves the operating box to sit for a

few moments with his sweetheart, who officiates as pianist. This gives Randel an opportunity for revenge. He gains the precincts of the operating chamber, draws a knife and mutilates the new art film beyond repair. During the process he accidentally cuts himself and the film is covered with blood. Linck returns to his duties and discovers the awful havoc. The audience demand their money back and the manager is forced to give it. The staff are called into Corna's office and the proprietor demands an explanation. Linck is unable to account for the damage and receives his discharge. Then Oda steps in. "How can Linck be the culprit," she reasons, "when he was not even in the operating box at the time of the accident?" Suddenly it is noticed that there is blood on the film and that Randel's hand is bleeding. Putting two and two together, Corna draws his own conclusions. "Go," he says to Randel, "and take your precious paybox girl with you."

RELEASED JAN. 12th.

LENGTH APPROX. 665 ft.

Code—TRAP.

THE LOST STUD.

A jolly little comedy with plenty of life and fun in it. Don't miss it.

He was a big man, but very nervous. His name was George. He received a letter one morning from his friend Frank, inviting him to a small dinner party two days later. George turned out his wardrobe and discovered that his evening clothes wanted pressing. He made up a parcel and carted them off to the tailor's, where he endeavoured to impress upon the workpeople that he wanted the suit on the following day. In accordance with his friend's instructions, George made ready to leave by the 4.30 down train. At four o'clock his suit had not returned and he began to get anxious. At twenty minutes past four he decided to wait no longer. All this time he had been waiting in a state of *deshabilite*, so that when he left the house some four minutes later he presented a somewhat

unfinished appearance. To his infinite relief the tailor arrived as the train was steaming out of the station and managed to hand the parcel through the carriage window. George walked along the car and found an empty compartment, where he proceeded to effect a change. He was only half-dressed when an insurance agent strolled in. He sat down opposite our hero and began a conversation. He opened up with the statement that a number of accidents occurred nowadays. One could never be too careful, he said. One never knew when one was likely to be robbed, or even murdered. All this, of course, with the idea of ultimately insuring his "victim." George, however, formed his own conclusions. Suddenly the agent made a drive at George's leg. That did it. George made a dash for the next compartment, and when the next station was reached, the agent was arrested at George's instigation as a lunatic. The end of the tale must be seen to be appreciated. We will only say that the unexpected happened and that George looked very, very foolish.

LENGTH APPROX. 666 ft.

Code—STUD.

NOS FEMMES MODERNES.

Le jeune comte Jack de Loveland reçoit un jour la triste nouvelle de la perte de sa fortune. Pour lui-même il ne s'en soucie pas beaucoup, car il est jeune et courageux et arrivera facilement à se tirer d'affaire en travaillant, mais que deviendront sa pauvre mère et sa soeur. Il se console cependant à l'idée du riche fiancé de Sophie, qui ne manquera sans doute pas de les secourir. Aussi est-il fort déçu en apprenant qu'il s'y refuse absolument et abandonne Sophie et sa mère à leur triste sort. Alors le jeune comte décide d'émigrer en Amérique pour y chercher fortune. Arrivé à New York il se met en quête d'un gagne-pain sans que ses efforts soient couronnés de succès. Un jour il est descendu au port où il s'amuse à regarder les gigantesques grues servant à décharger le charbon, et le hasard veut qu'il assiste, sans être vu, à la conversation de deux ouvriers qui sont en train de comploter contre leur maître d'équipe qui est monté pour examiner une grue de 100 pieds de haut qui fonctionne mal. Avant qu'il puisse prévenir cet homme de ce qui le menace, les deux ouvriers mettent en marche la grue, et le maître d'équipe tombe à l'eau. Quand il remonte sur de quoi, Jack lui indique les criminels. Pour le récompenser le maître d'équipe l'embauche de suite, et il ne tarde pas à gagner la confiance et la bienveillance de tout le monde par son amabilité et la droiture de son caractère. Un jour il voit dans un journal que le milliardaire M. Stevenson demande un chauffeur. Un automobiliste fervent qu'il est, Jack demande la place et l'obtient grâce surtout à l'excentrique fille de M. Stevenson, Miss Meg, à qui il a eu la chance de plaire au premier abord et qui veut qu'on le prenne. Quelques jours après un acte de courage lui vaut l'admiration et l'amour de Miss Stevenson. Un voleur s'est emparé de sa barque, et l'intrépide Jack se met immédiatement à sa poursuite. Il cramponne

à l'amarre et se laisse traîner après la barque qui file ses trente milles à l'heure. Jack aime aussi la jeune fille et un amour réciproque commence à naître dans le coeur des deux jeunes gens au grand dépit de M. Pullman, riche banquier et fiancé de Miss Meg. Un jour il les surprend en tête à tête dans le jardin. Il en prévient M. Stevenson, et Jack est mis à la porte. Quelque temps après M. Stevenson, sa fille et son fiancé sont attaqués pendant une promenade en automobile par quelques ouvriers mécontents. La situation est assez dangereuse, mais heureusement Jack paraît au moment le plus critique. Par sa présence d'esprit il prévient le danger, et Miss Meg oblige son père à le reprendre pour le récompenser. M. Pullman est furieux de le voir revenir auprès de Miss Meg, et nuit et jour il médite le moyen de se débarrasser de lui. A la fin il lui écrit, au nom de Miss Meg, une lettre par laquelle Jack reçoit l'ordre de quitter immédiatement la maison. Pour Jack cette lettre est comme un coup de foudre; il ne s'explique pas la cause de ce changement subit, mais comme il connaît les caprices de son amie, il se résigne à partir. Devant la villa M. Pullman a posté un de ses aides, un capitaine de navire qui doit offrir à Jack un engagement. Tout va suivant le programme. Jack accepte l'engagement et part avec le capitaine. Meg est hors d'elle à cause de la disparition de Jack. Cependant elle soupçonne M. Pullman d'être pour quelque chose dans l'affaire, et par une manoeuvre adroite elle l'attire dans la piscine de ses chiens, où elle le garde jusqu'à ce qu'il lui ait dit ce qu'il a fait de Jack. Vite Miss Meg monte dans son auto pour aller le chercher, et peu après elle le ramène sain et sauf. Maintenant Jack lui révèle ses nom et qualité, et en l'apprenant M. Stevenson ne s'oppose plus à son union avec sa fille. Quelque temps après les deux jeunes gens partent pour la patrie de Jack où ils arrivent

juste au moment où le château familial de Jack va être mis aux enchères. Il sauve la situation en rachetant la propriété, et tendrement sa mère et sa soeur l'embrassent les yeux remplis de larmes de joie. Maintenant, grâce à la générosité de son fils, Madame de Loveland voit devant elle un avenir heureux et sans nuages.

-----oO-----

BRITANNISCHES KUNSTWERK VERLAG
LONDON NEW YORK PARIS
COHENHAGEN
FILMS-KOMPAGNI
V2 NORDISK

Juste au moment où le château familial de Jack va être mis aux en-
chères. Il sauve la situation en rachetant la propriété, et tendre-
ment sa mère et sa sœur l'embrassent les yeux remplis de larmes de
joie. Maintenant, grâce à la générosité de son fils, Madame de Love-
land voit devant elle un avenir heureux et sans nuages.

—00—

A/s **NORDISK**
FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

